TREI ECHIPE ROMÂNEȘTI (STEAUA, RAPID, U.T.A.) ȘI-AU DESCHIS DRUM SPRE TURUL URMĂTOR AL CUPELOR EUROPENE

Să tragem linie și să facem bilanțul rezultatelor echipelor noastre de club în prima manșă a întîlnirilor contînd pentru turul II al Cupelor europene : TREI ECHIPE (Steaua, Rapid și U.T.A.) AU CELE MAI MARI ȘANSE DE A-ȘI CONTINUA DRUMUL ÎN FAZELE SUPERIOARE ALE PRESTIGIOASELOR COMPETIȚII.

Deci, o săptămînă luminoasă pentru fotbalul românesc, o săptămînă dacă vreți unică în analeele participării echipelor noastre de club la astfel de întreceri.

Indiscutabil, cea mai bună performanță a realizat-o formația **Steaua**, care printr-un admirabil efort de voință a învins în CUPA CUPELOR puternica echipă spaniolă **C.F. Barcelona.** Pentru acest rezultat, care a întrecut toate așteptările, o felicităm cu căldură, ca și pe **Rapid**, învingătoarea categorică a echipei **Legia** Varșovia ca și pe **U.T.A.**, beneficiara unui prețios egal în fața lui **Zaglebie Walbrzych.**

În confruntarea cea mai reprezentativă și mai semnificativă, rezervată echipelor ce poartă galoanele de campioane, **Dinamo** a capotat însă la scor în fața lui **Feyenoord**, echipă de talie intercontinentală, net superioară campioanei noastre. Să fim realiști, cartea de vizită a adversarei nu ne permitea să ne facem prea mari iluzii. Ne-a nemulțumit doar maniera în care Dinamo a pierdut. Unde a fost ambiția, capacitatea de luptă prezentă la Trnava ?

Să sperăm că la 3 noiembrie (returul) calificările a trei echipe, care acum se conturează, vor deveni realități.

DINCOLO DE SIMPLA EXPLICAȚIE A UNEI ÎNFRÎNGERI

Așadar, Feyenoord a câștigat, la București, prima manșă a dublei partide cu campioana țării noastre, Dinamo. O victorie clară, realizată simplu, fără drept de apel, la capătul unui joc pe care — cu excepția primului sfert de oră a meciului — oaspeții l-au controlat cu autoritate și fără emoții.

Încercînd totuși o explicație a rezultatului cu care s-a încheiat această întîlnire și care în mod practic a asigurat calificarea, după numai 90 de minute, a formației olandeze, va trebui să avem în vedere înainte de orice, meritele învingătorului. Feyenoord, așa cum am văzut-o evoluînd pe stadionul „23 August", reprezintă **un „unsprezece" perfect echilibrat, cu jucători bine dotați fizic și cu o pregătire tehnico-tactică care pe alocuri se apropie de granițele perfecțiunii. Echipa antrenată de austriacul Happel își organizează cu multă scrupulozitate acțiunile de atac ca și cele defensive, se repliază cu multă ușurință în funcție de cerințele jocului și aplică cu o dexteritate spectaculoasă diferite variante de așezare în teren și formule de organizare a apărării.** Așa de pildă, oaspeții au început partida, aglomerînd zona din fața porții lui Treytel — ca măsură de prudență — au mărit progresiv numărul jucătorilor din treimea mediană a spațiului de joc — zona de construcție a acțiunilor — și au sporit, începînd chiar de la mijlocul primei reprize, forța ofensivă pe direcția porții lui Andrei, sesizînd bine scăderea treptată a potențialului dinamovist ca și slăbiciunile și, uneori, neputințele apărării imediate.

În aceste condiții, oaspeții au trecut, fără dificultate de la situația specifică a jocului în deplasare — cu accent pe apărare și acțiuni pe contraatac — la aceea caracteristică unei evoluții pe teren propriu : cu atacuri poziționale și dominare teritorială insistentă, care în finalul partidei s-a transformat într-o veritabilă demonstrație de fotbal.

Semnificativ în această privință ni se pare și **raportul acțiunilor ofensive organizate, favorabil echipei olandeze (60—50) ca și cel al loviturilor la poartă (18—15).** Ca să nu mai vorbim de forța și precizia acestor lovituri, care i-au asigurat acesteia o victorie categorică, la un scor ce indică indiscutabil, clasa rîndurilor a deținătoarei titlului de campioană intercontinentală. Formație care și-a onorat, la București, cartea de vizită și poziția fruntașă pe care o deține în arena fotbalului mondial.

De cealaltă parte, Dinamo. Evoluția ei s-a situat, după părerea noastră, la nivelul celor mai modeste comportări din cadrul competițiilor internaționale europene la care a luat parte în ultimii ani. Echipa lui Nicușor a jucat bine, **numai primele 20 de minute ale partidei,** cînd a avut de altfel și cîteva ocazii extrem de favorabile de a înscrie. O dată însă consumată perioada de asalț a debutului, entuziasmul și forța de acțiune a dinamoviștilor s-au diluat încet, încet, nesiguranța intervențiilor s-a accentuat, slăbiciunile fizice și morale ale formației au căpătat asemenea dimensiuni încît au făcut-o să dispară, **la un moment dat din joc, și să asiste aproape paralizată la finisul spectaculos al adversarilor.**

Insuccesele manifestate de Dinamo în întîlnirea cu Feyenoord nu reprezintă totuși, considerăm noi, o **situație accidentală,** întîmplătoare. Ele au un caracter cronic și, dacă avem în vedere faptul că Dinamo cuprinde în rîndurile sale o parte din jucătorii de bază ai lotului național, sîntem nevoiți să recunoaștem cu tristețe, că **toate aceste slăbiciuni evidențiate în comportarea echipei noastre campioane, aparțin și se răsfrîng, de fapt asupra fotbalului nostru, în ansamblul său.**

Și cînd spunem acest lucru avem în vedere în primul rînd, **nivelul scăzut al tehnicii de joc,** care favorizează frecvența nepermis de mare a paselor și preluărilor greșite în situații foarte simple ; apoi **insuficiența capacității de efort** care nu permite un angajament fizico-tactic corespunzător susținerii unui ritm de acțiune alert și eficace ; **șablonismul construcției fazelor de atac la mijlocul terenului și dirijarea stereotipă a intențiilor ofensive spre poarta adversă ; circulația redusă a jucătorilor în teren,** care împiedică demarcarea cu oportunitate și realizarea sprijinului reciproc. În sfîrșit, **finalitatea scăzută a acțiunilor de atac,** consecință nemijlocită a lipsei de hotărîre, curaj și precizie în executarea loviturilor la poartă.

În această situație, proprie în prezent fotbalului nostru, Dinamo nu putea să treacă, decît întîmplător, de un adversar din elita soccerului mondial.

Au fost foarte mulți aceia care au mizat desigur în partida de ieri cu Feyenoord, pe „complexul U.T.A." sau pe exemplul formației arădene din toamna anului 1970. Toți aceștia și împreună cu ei probabil și jucătorii dinamoviști, au neglijat însă faptul că nu factorul moral, sau în cel mai bun caz nu acesta singur, este determinant în realizarea performanței finale. **Ci pregătirea fotbalistică complexă, de calitate, cu accent pe condiția fizică și tehnică superioară.**

Privită sub acest raport, partida dintre Dinamo și campioana Olandei ar putea constitui — dincolo de rezultatul nesatisfăcător din teren — **o invitație la o apreciere mai realistă a stadiului real de dezvoltare a fotbalului nostru, și a unor măsuri de conținut și profunzime, care sperăm că nu vor întîrzia să se facă simțite în viitor.**

Mihai IONESCU

STEAUA A OBȚINUT LA BARCELONA UN REZULTAT PESTE AȘTEPTĂRI!

(După relatarea radiofonică).

Echipa Steaua a reușit aseară, la Barcelona, un excelent rezultat în primul meci din turul secund al „Cupei Cupelor". Intîlnind cunoscuta echipă C. F. Barcelona bucureștenii au cîștigat cu 1—0, rezultat care le asigură cele mai mari sanse de calificare în cel de-al treilea tur. În acest meci, inițiativa a aparținut aproape tot timpul echipei C. F. Barcelona, dar Steaua s-a apărat organizat și cu tenacitate, reușind să mențină pînă la urmă scorul stabilit încă din minutul 12 al întîlnirii.

În primele 15 minute, partida a fost echilibrată. În acest interval, în minutul 12. **Năstase a șutat de la 16 metri și balonul s-a strecurat în plasă, pe sub portarul Sadurni.** După acest gol, spanioliî au atacat vehement și în minutele 24 și 25 **Marcial** și **Duenas** au trimis balonul spre poartă, prin spectaculoase lovituri cu capul, retinute însă de portarul Coman. În minutul 26, fundașul **Costas** a șutat de la circa 25 de metri în bară pentru ca un minut mai tîrziu **Martî** să termine un atac tot printr-un șut care a lovit bara. În plină dominare a gazdelor, **Năstase** scapă pe contraatac dar e faultat în careu. Fără ca arbitrul să acorde 11 metri (min. 30). Venit în atac, fundașul central spaniol **Gallego** are o bună ocazie de a egala dar de la 5 metri trage peste poartă. În minutul 37, o pătrundere a lui **Iordănescu** este stopată de portarul **Sadurni** care culege balonul pe care atacantul nostru si-l trimisese prea în față.

După pauză, jocul este mai dar inițiativa aparține tot lui Barcelona. În min. 52, **Martî** cu capul peste bară iar după două minute **Negrea** are o intervenție salvatoare, respingînd cu mîna fața porții goale. Este apoi lui **Haidu** să intervină salvator cu piciorul lui **Alfonseda.** Steaua un periculos contraatac în min. 58 **Năstase,** cînd, la o pătrundere a lui

C. F. BARCELONA — STEAUA 0—1 (0—1)

A marcat : Năstase (min. 12).

Stadion C. F. Barcelona : nocturnă ; timp frumos ; teren bun ; spectatori — circa 40 000.

C. F. BARCELONA : Sadurni — Rife, Gallego, Torres, Costas — F. Marcial — Martî, Dueoas (Alfonseda), Rexach, Asensi (min. 68 : Zapatel).

STEAUA : Coman (Haidu — Sătmăreanu, Smărăndoiu, Negrea, Tache — Naom, Vicu, Dumitriu III — Pantea, Năstase, Iordănescu.

ARBITRU : Desmond Barett (Irlanda).

CINCI MINUTE DUPĂ JOC

MIRCEA DAVID : *„Feyenoord a demonstrat în fața noastră că este o echipă mare, dar nu pentru că are jucători cu mare renume internațional, ci pentru că toți luptă cu disperare pentru victorie (de pildă, cu caracterul nostru latin. cred că dacă eram în locul lui Israel nu depuneam atîta efort pentru înlăturarea golului atunci cînd Treytel părăsise poarta și Dumitrache era gata să înscrie : scorul era atunci 3—0). Cu această satisfacție plec de la meci ; insatisfacția a fost Dinamo care a jucat excelent trei 20 de minute, dar a demonstrat că îi lipsește ceva pe care l-au avut în plus olandezii".*

ERNST HAPPEL, antrenorul formației oaspe : *„Între Feyenoord și Dinamo a fost diferență de clasă. Mă refer la tehnică și în al doilea rînd la jocul pozițional. Am fost întrebat dacă Dinamo a dat o replică mai slabă decît U.T.A. Poarte greu de răspuns. Anul trecut noi eram campioni și iarăși i-am dezamăgit. derat formația din Arad, ceea ce am plătit foarte scump. Pot spune că acum, Dinamo a plătit ea pentru U.T.A. Dintre bucureșteni îl remarc în mod special pe Lucescu care ne-a făcut foarte multe greutăți".*

DOGAN BABACAN. arbitrul partidei : *„Meci în general frumos, bun din punct de vedere tehnic, foarte sportiv și foarte curat. În primele 20 de minute am văzut o echipă mare și numele ei este Dinamo. Probabil că rutările, inclusiv bara, au influențat starea psihică a jucătorilor români. Diferența de trei goluri este exagerată. Cu alt portar, scorul era mult mai strîns".*

I. GROENEWEG, conducătorul delegației olandeze ; *„Am venit cu gîndul să primim cît mai puține goluri. Niciodată n-am crezut că vom pleca de aici cu trei goluri la activ. Dar așa este fotbalul : atunci cînd porneșți cu gîndul să te aperi marchezi și... invers. Sînt fericit mulțumit de rezultat și de faptul că s-a jucat sportiv. Dintre jucători mi-au plăcut Israel, van Hanegem, Schneider, Dinu, Dumitrache, Dumitrescu".*

NUNWELLER III : *„Am jucat bine la început, apoi... A fost unul dintre cele mai slabe jocuri ale lui Dinamo de cînd joc la această echipă".*

D. NICUȘOR, antrenorul lui Dinamo : *„Faptul că am ratat două goluri în primele 15 minute, ne-a făcut foi elanul, a făcut ca echipa să cadă din punct de vedere psihic. În plus, golurile au venit foarte ușor în poarta noastră, ceea ce ne-a demoralizat complet".*

DUMITRIU II : *„Dacă se realiza acel 2—0 pentru noi de care am fost atît de aproape, altfel se scria istoria. Dar am ratat. La 3—0 pentru olandezi, nu sînt scuze".*

FILMUL MECIULUI

Dinamoviștii au lovitura de începere, dar sînt imediat deposedați de minge și tunarul **Boskamp** îi încearcă vigilenta lui Andrei cu un șut puternic de la 30 m. Un minut mai tîrziu, este rîndul lui **Dumitrache** să suteze pe spațiul porții lui **Treytel.** În min. 4. **Fl. Dumitrescu** bine deschis în adîncime de **Dinu,** reia din vole însă în plasa lui terală. Mingea centrată de **Lucescu** în min. 6 este ușor deviată de **Treytel** și **Dumitrache** rătează cu capul din apropiere. În min. 11. este rîndul lui **R. Nunweiller** să centreze de pe partea stîngă. Mingea depășește întreaga apărare olandeză, **Lucescu** este pe punctul de a deschide scorul dar șuteaza slab în brațele portarului. Consemnăm (min. 13) un șut-bombă expediat din afara careului de **Sălceanu,** mingea întîlnind încheietura barelor.

Treptat, atacurile dinamoviștilor scad în intensitate și oaspeții se găsesc mai des în ofensivă, devenind din ce în ce mai periculoși. După un reușit „un-doi" între **Hasil** și **Boskamp** (min. 18) ultimul ne face cunoscute din nou calitățile sale de excelent șuteur. În min. 21. **Sălceanu** este faultat la marginea careului de Israel și **Deleanu** execută lovitura liberă în zid. Un șut puternic expediat de la mare distanță de Hasil este respins dificil de **Andrei.** Apoi, în min. 34, **Cheran** se remarcă printr-un șut puternic și cu efect, mingea trecînd razant cu bara transversală. **În min. 37, oaspeții deschid scorul : Hasil este faultat la 18 m., van Hanegem execută scurt pe Wery, un șut sec sus la colțul lung și Andrei nu poate interveni. Al doilea gol cade după numai șase minute la o acțiune inițiată pe partea dreaptă de același Hasil (cel mai jaborios dintre toți de pe teren) și finalizată de Boskamp care a urmărit mingea respinsă de Andrei la șutul lui Wery.**

La reluare, cu ascendentul moral al celor două goluri, olandezii joacă relaxat și chiar **în min. 50 își mărește avantajul prin Schneider după o acțiune personală a acestuia dar și cu largi concurs al lui Dinu și Andrei.** În acest moment, pe teren există practic, o singură echipă, cea olandeză, care printr-o teșătură excelentă de pase pe întreaga suprafață a terenului anihilează încercările de atrundere ale dinamoviștilor. În min. 51, **Dumitrache** trimite peste poartă. Din apropiere, mingea se în spre gol dar **Israel** respinge cu cap. Tot din apropiere, în min. 67, **Deleanu** șutează puternic, dar fundașul central Blaut II, în drum spre cabine, răspundea galeriei rapidiste care-și cînta bucuria pe un ton maliții, ridicînd în sus cinci degete răsfirate !

Ion CUPEN

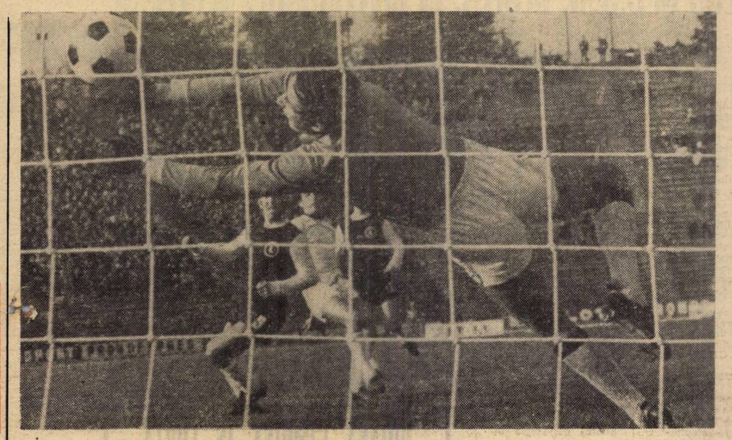

Primul gol al Rapidului. Portarul polonez atinge balonul șutat de Ene, dar nu-l poate reține Foto : S. BRAȘOVEANU

RAPID ȘI-A ASIGURAT UN AVANTAJ SUBSTANȚIAL

RAPID BUCUREȘTI — LEGIA VARȘOVIA 4—0 (3—0)

AU MARCAT : D. Ene (min. 27 și 29) și Neagu (min. 30 și 72).

STADION „23 August" ; timp rece ; teren bun ; spectatori aproximativ 15 000.

RAPID : Răducanu — Pop, Boc, Lupescu, Codrea — Dinu, Dumitru — Nasturescu, D. Ene, Neagu, Angelescu (min. 30 : Cadreanu).

LEGIA : Tomaszewski (min. 30 : Mowlik) — Stachurski, Blaut II, Zygmund, Traszkowski — Blaut I, Deyna — Cypka, Korzeniowski, Brychczy, Gadocha.

A arbitrat JOZEF ERNAVEC (Cehoslovacia), ajutat la tușă de Gh. Limona și C. Costica.

Echipa Rapid a surprins iarăși prin paradoxul comportării sale : inspirată și tenace în primul tur al competiției europene în care participă, mediocră în campionat, din nou superioară în întîiul meci din al doilea tur al Cupei U.E.F.A. La drept vorbind, ceea ce ne speriase atît de tare înaintea partidei cu Legia, nu a fost valoarea intrinsecă a adversarei, ci în primul rînd eșecul, scorul și maniera de joc a Rapidului în fața Universității Craiova din ultima etapă de campionat, conjugate și cu presupusul ascendent moral al unei echipe care zdrobise o formație remarcabilă cu doi ani în urmă, într-o întrecere oficială. Dar Legia nu mai este Legia de atunci și nici Rapid nu a fost o U.T.A. ediția 1969. Din toată confruntarea de marți, **comportarea partenerelor s-a cristalizat pe scara valorilor la o distanță chiar mai mare decît cea născută de bucureșteni. reflectîndu-se ca într-o oglindă perfectă în avansul de patru goluri cu care Rapid a sfîrșit cele 90 de minute ale jocului.**

Atmosfera dinaintea partidei era tensionată, un nor de griji și emoții colorise pestе capul jucătorilor, toți, și cei de la Legia și cei de la Rapid, erau palizi și încordați pînă la crispare. **Bazil Marian** patrula pe culoare, ar fi dat un regat pentru un petec de hîrtie cu formația echipei Legia și cînd i-am procurat „11"-le polonez a scos un suspin de ușurare, pentru că lipsea de acolo extrema dreaptă Smiskiewicz, cel care-l impresionase peste măsură în ultimele două jocuri din campionatul polonez, urmărîte la fața locului. Băieții executau sub supravegherea lui Nuțescu încălzirea de rigoare. Erau și înfricoșați, dar erau și responsabili : tacituri, serioși, dîrzi, insuși Răducanu.

„Trebuie să batem" a șuierat el printre dinți, cîtindu-ne în ochi o întrebare nerostită.

UN MECI RECONFORTANT

Meciul în sine a fost estetic și reconfortant pentru suporterii bucureștenilor. **Echipa Rapid a funcționat aproape fără excepție la nivelul cel mai înalt al fiecărui jucător în parte și al forței colective rezultată din suma celor unsprezece contribuții individuale.** Dacă luăm ca punct de reper comportarea excelentă din meciul cu A.C. Napoli la București, demonstrația din compania Legiei a fost o copie aproape fidelă a confruntării amintite. Același elan, aceeași ambiție, la fel, o superioritate clară fizică, tactică și tehnică. **Echipa s-a apărat calm, a respins lucid ofensiva adversarei, a construit ingenios la mijlocul terenului pentru a ataca energic și cu suficientă fantezie. Iar spoul de eficacitate a venit din slăbiciunile partenerei, cu o apărare naivă ce efectua un marcaj aproximativ și strunită fiind pînă la 3—0, de un portar romantios.** Aplombul general, clasa înaltă a mijlocașilor (unde Dinu a fost egal cu excelentul Dumitru, fără ca acesta să fi egalat totuși strălucirea din meciul cu A.C. Napoli), abilitățile tehnicianului de mînă ale fundașilor centrali (Daniel Ene în formă deosebită, Neagu cu toate defectele dar și cu toate calitățile sale), au fost armele hotărîtoare ale Rapidului. **Scorul meciului putea fi chiar mai șocant,** dacă nu existau cîteva ratări ale lui Neagu și una rarisimă a lui Codreanu.

Legia Varșovia a constituit, orice s-ar spune, o decepție. Echipa se apără defectuos, ignorează total rolul unui „libero" autentic în conducerea meciului din deplasare, surprinzător, nu a etalat nici știința manevrelor la mijlocul terenului, calitate constatată cu precădere de vizionările lui Bazil Marian în Polonia.

Pe un fond fotbalistic destul de palid au fraptat doar evoluțiile lui Deyna și Gadocha, ultimul o extremă de mare inventivitate și rafinament, un jucător de clasă certă, căruia antrenorul secund I. Ordon îi reproșează totuși o slabă racordare la jocul colectiv. În orice caz, zvîcnirile ofensive ale internaționalului polonez au alarmat mai mereu zona noastră de apărare, încercîndu-l de cîteva ori serios și pe Răducanu. Oaspeții nu se așteptau la o surclasare atît de netă (avea să ne mărturisească după meci și antrenorul principal, Tadeusz Chruscinski), mizau, desigur, pe un scor cu reflectare favorabilă pentru partida retur, dar ei și-au prelungit, se pare și pe gazonul de pe „23 August" carențele cronice din campionat unde ocupă locul 5. Adică, o formă fizică precară, una morală de aceleași dimensiuni din moment ce în două etape au suferit eșecuri în ultimele trei minute de joc, iar aici, la București, au afișat degringoladă maximă în numai nouă minute, cînd au primit trei goluri, imposibil de remontat ulterior. Nemaivorbind și de dereglarea spiritului de sportivitate la un moment dat, al lui Korzeniewski care și-a lăsat echipa în zece oameni timp de 21 de minute, rănind printr-un gest de indubitabilă desconsiderare, orgoliul unui conducător de joc.

RAPID ESTE CALIFICATĂ ÎN TURUL III ?

Există toate premisele pentru a transforma întrebarea într-o afirmație. **Avantajul de patru goluri este substanțial, puterea Rapidului s-a dovedit încă o dată liniștitoare, replica adversarei nu a impresionat. Însăși Legia** (după meci), prin rîsul antrenorului ei, nu a anunțat o revanșă la Varșovia, capabilă să scoată pe giuleșteni din competiție. Va fi probabil un meci de apărare. Aparîndu-se în spațiul de joc, Rapid își va apăra avantajul de pe tabela de marcaj și, concomitent, visul frumos de a merge în turul III al Cupei U.E.F.A.

Chiar dacă în cvartelul de înaintași ai Legiei vor apărea accidentații de marți, titularii Smiskiewicz și Nowak, chiar dacă linia de fundași rapidistă a oferit în primul sfert de oră la București, o breșă care s-a numit Boc, reparată apoi **„din mers"** într-un mod perfect. Și chiar dacă fundașul central Blaut II, în drum spre cabine, răspundea galeriei rapidiste care-și cînta bucuria pe un ton maliții, ridicînd în sus cinci degete răsfirate !

Ion CUPEN

U.T.A. A LUAT O SERIOASĂ OPȚIUNE LA WALBRZYCH

ZAGLEBIE WALBRZYCH — U.T.A. 1—1 (1—0)

AU MARCAT : Kwiatkowski (min. 10) și Broșovschi (min. 85).

STADION : „1 000 de ani" ; timp frumos ; teren puțin alunecos ; spectatori 15 000.

ZAGLEBIE : Szeja — Pietraszewski, Pazdzior, Sziykowicz, Cieszowiec, Gluch, Galas, Stachula, Novak (min. 68 Pavlovski), Odsterczyl, Kwiatkowski.

U.T.A. : Vidac — Birău, Lereter, Pojoni, Popovici — Domide, Petescu — Broșovschi, Sima, Kun II, Both.

ARBITRU : K. Kruashvili, ajutat la linie de A. Ivanov și A. Tabckov (toți din U.R.S.S.).

WALBRZYCH, 20 (prin telefon de la trimisul nostru special). Erau bucuroși fotbaliștii arădeni atunci cînd au părăsit stadionul „1 000 de ani", sub aclamațiile entuziaste ale unui grup de aproximativ 300 de turiști români veniți după echipă, și sub privirile celor 15 000 de spectatori local, decepționați. Au reușit un draw, la care poate nu mai sperau, dar pe care totuși l-au obținut nerenunțînd la luptă și egalînd un gol căzut prea devreme cu altul înscris prea tîrziu pentru ca adversarii să mai aibă timp să mai reacționeze. Dacă jocul, ca factură, prestat de jucătorii noștri nu l-a satisfăcut în primul rînd pe ei, în schimb acest 1—1 reușit în deplasare ne face să privim cu optimism partida retur. La nevoie acest gol marcat în deplasare poate valora cît două.

La sfîrșitul meciului, Lereter, căpitanul echipei, îmi mărturisea cu vădită nemulțumire că U.T.A. n-a jucat nici 70 la sută din ceea ce știe și poate. Și adevărul acesta este, U.T.A. nu s-a ridicat astăzi la valoarea sa cunoscută, nu și-a făcut jocul său obișnuit și s-a lăsat incomodată de un adversar ale cărui prime calități au fost elanul, angajamentul fizic, rapiditatea și, în al doilea rînd, o așezare în teren oarecum echilibrată în orice caz neîntîlnită la vreuna din echipele noastre sau din alte părți (apărare în 7, atac în 7 dintr-un dispozitiv care, cifric, arată astfel : 1—3—1—3—3). Or, forma generală manifestată de arădeni l-a împiedicat să contracareze calitățile principale cunoscute ale acestei echipe și, din acest motiv, ei s-au aflat în dificultate la un moment dat. După părerea mea, punctul nevralgic permanent l-a constituit linia de mijloc care n-a reușit să stabilească un echilibru în formație, să acopere la timp linia de fundași sau să susțină eficient atacul. Aici, la mijlocul terenului, s-a jucat lent, imprecis, neinspirat și nu aceasta a profitat adversarul care — cît l-a ținut pregătirea fizică — a acoperit bine terenul, a respins toate atacurile sau a interceptat multe mingi. E drept că echipa polonezâ l-a surprins pe arădeni prin angajament fizic. (Cum nu făcuse la meciul de campionat urmărit de antrenorul secund Ion Ionescu). Dar **Zaglebie** nu-i o echipă de talia lui **Gornik** și poate fi întrecută chiar pe teren propriu ; de altfel, ea constituie una dintre curiozitățile campionatului polonez : în deplasare joacă mai bine decît acasă (atenție deci la meciul de la Arad).

Dar, cum spuneam, și cum ne remarca după joc antrenorul **Nicolae Dumitrescu,** pe lîngă faptul că lupta pentru stăpînirea mijlocului terenului s-a încheiat în favoarea gazdelor s-au și comis erori în apărare (chiar la golul primit), și în atac, unde s-au ratat cîteva situații bune.

Cu acest rezultat însă, **U.T.A.** păstrează prima șansă de calificare. **„La Arad vom cîștiga cu 1—2 goluri diferență"** îmi spuneau, la cabină, **Lereter** și **Domide.** De fapt aceasta este diferența dintre echipe întrevăzută chiar și în meciul de astăzi. Cea ce a decis rezultatul a fost, pe de o parte, experiența mai mare a arădenilor, iar pe de alta, pregătirea fizică. **Zaglebie** „s-a stins" în final, tocmai cînd **U.T.A.** forța jocul și rezultatul. Pe care l-a și obținut și pe care arbitrul sovietic **K. Kruashvili** l-a apreciat ca just.

Din echipa **U.T.A.** cel mai bun jucător a fost **Pojoni** — sobru, atent, oportun, precis. În ordine am reținut pe **Lereter, Vidac, Kun II, Domide,** și **Broșovschi.** Mai slabi **Popovici** (prima oară) și **Both** (care însă a jucat accidental). De la **Zaglebie** : portarul **Szeja, Stachula, Odsterczyl, Kwiatkowski, Pazdzior. U.T.A.** părăsește **Walbrzychul** joi cu autocarul, cu destinația **Praga,** de unde-și continuă drumul cu avionul vineri, după-amiază, spre București.

Petre GAȚU

Atacul dinamovist purtat de Sălceanu va rămîne și de data aceasta fără rezultat... Foto : S. BAKCI

Carnet DE-ALE FOTBALULUI...

de EUGEN BARBU

Și ce bine începuse săptămîna aceasta... **Rapidulețul** marca gol după gol **Legiei-Varșovia** și ar fi putut, fără să ne așteptăm și aproape fără să dorim, ca recordul de 8—0 administrat cîndva **U.T.A.-ei să fie egalat, dacă nu cumva întrecut...**

Și iată, pe aceiași scenă, 24 de ore mai tîrziu meciul **Dinamo — Feyenoord,** ce decepție, ce trezire la realitate ! Bucureștenii arătaseră vineri în meciul cu **Universitatea-Cluj** o voință exemplară, reușind să se redreseze după ce fuseseră conduși cu 2—0 pe teren propriu. De fapt noi, cu toții, trebuia să vedem în acest scor de la începutul reprizei a doua ceea ce ieri a fost confirmat : slăbiciunea totală a echipei **Dinamo,** aflată într-un declin vădit. Și iată-ne în această miercure neașteptată, plină de durere, cînd constatăm că unul dintre cele mai bune teamuri pe care le avem se lasă ridiculizat în inima Bucureștilor de către olandezii aceștia solizi, cam brutali, dar hotărît superiori mai ales prin condiția fizică ireproșabilă, care mă făcea să mă întreb dacă nu cumva partida are loc la Rotterdam, într-atît păreau de epuizați dinamoviștii aidoma sosiți de la Predeal după o scurtă vacanță menită să-i repună în formă...

Meciul a fost văzut de toată lumea, s-a filozofat destul pe margine : **atît putem,** dar nimeni nu spune **de ce** putem numai atît ? Putem numai atît pentru că la club se stă mult în cantonament, dar nu se face ceea ce fac alții ; nu se aleargă, nu se învață lucruri elementare. L-am privit cu o infinită tristețe pe Dumitrache, acest ilustru anonim al terenurilor noastre. O lămîie stoarsă, un fel de pensionar tînăr, fără voință, ascunzîndu-se de balon, iată ce a mai rămas din faimosul **nouar** al lui **Dinamo** pe care cluburi mari ofereau sume incredibile abia în urmă cu doi ani...

Restul ? Andrei după un meci senzațional în Cehoslovacia a luat trei goluri parabile din care al treilea mi-a amintit de vechea lui scarță de rezervă eternă a altora. Cheran, la fel de inimos și de neavenit, cum Nunweiller cel mare mi s-a părut ostenit și inert. Singurii ambițioși : Dinu și Deleanu, dar cu atîta nu s-a putut face mai nimic. Lucescu, și el descumpănit, a încetat să mai lupte la începutul reprizei a doua cînd oaspeții au înscris al treilea gol. Ciudat este că în afara unei bare, Sălceanu a mai ratat de la 9 metri o ocazie unică, ca și Dumitrache care a tras neconvins după ce-l depășise pe portarul Treytel. Aritmetic ar fi fost 3—3, dar asa e fotbalul...

Și-acum despre victoria categorică a **Rapidului.**

Ne așteptam ca după înfrîngerea categorică de la Craiova să avem în față o formație debusolată. Ciudat, dar adevărat, am revăzut un **Real-Giuștiți** din zilele cele mai bune, adică formația care a eliminat **Napoli** cu destulă usurință. Să fie chiar atît de adevărat că în fotbal numai **zilele** contează, că trebuie și niște noroc la un car de talent ? Polonezii, oricum erau departe de pretențiile noastre, adică ni s-au părut o echipă **modestă,** destul de fragilă pe care un adversar mai decis ar fi făcut-o **k.o.** Mă gîndesc cînd spun asta la incredibilele rotări ale lui Neagu care putea să înscrie de cel puțin șase ori ! Adăugați și pe Daniel Ene care a evitat și el de vreo două ori să bată recordul **Legiei** împotriva arădenilor...

Cu toate astea jocul **vioi, bine orientat** al gărarilor ne-a plăcut. Era de fapt vorba de o detasare, de o abordare sprințară a partidei care a dus la o victorie lejeră.

În fața acestor comportări neașteptate, ce mai putem să spunem noi cei ce urmărim de pe margine echipele românești de fotbal ? Cine ar dori să facă pronosticuri în viitor riscă foarte mult pentru că ne putem aștepta la orice din partea reprezentanților noștri. Chiar la o victorie dinamovistă la Rotterdam și încă scor. Glumesc evident, dar și sper la așa ceva. Iată, de la Walbrzych, pe calea undelor ne vine știrea că **U.T.A.** a egalat în ultimele cinci minute și că două echipe românești aproape că au pășit în turul III al competițiilor europene. „Bătrîna Doamnă", ca mai totdeauna, nu ne-a dat emoții.